

говоря уже о чисто теоретических выводах, от нее отказались. Кроме того в экономической теории К. Маркса даны ответы на многие современные проблемы экономической науки. Это касается проблем оценки эффективности, производства, сущности понятия «капитал» и его составляющих и самое главное порядка определения их размера, характеристики оборачиваемости капитала, авансированного в производство и многих других. Используя результаты исследований К. Маркса можно избежать многих ненужных дискуссий, а то и просто ошибок при толковании различных понятий. Использование результатов научных исследований означает не цитирование его трудов (это следует запретить, поскольку мы это уже проходили), а вдумчивое чтение, сопровождающееся вниканием в сущность излагаемого вопроса и применение с учетом современного состояния науки.

В результате отрицания положений экономической теории К. Маркса в экономическую теорию, а из нее и в конкретную экономику перешли и успешно «развиваются» те положения, которые ранее подвергались заслуженной критике как не научные. В результате ситуация в экономической науке в настоящее время средни положению, сложившемуся с возвратом в обиход астрологии.

УДК 331.108:656.2

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ КАДРОВОГО РОЗВИТКУ НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ

*Гненний М.В., к.е.н., доцент,
Гребенюк Г.М., аспірант (ДНУЗТ)*

Стратегічне управління підприємством спирається на трудовий потенціал як основу організації, будь-яка стратегія, на наш погляд, повинна бути пов'язана із стратегією управління персоналом підприємства.

При обґрунтуванні вибору стратегії розвитку трудового потенціалу автори в основному обмежуються використовуванням якісних методів. Так, наприклад, розглядається матричний метод вибору кадрової стратегії і метод «дерева цілей», але метод за визначенням пріоритету окремих цілей не розроблений. Процес вибору пріоритетного кадрового процесу також не вирішений. Ми вважаємо, що для обґрунтування вибору стратегії розвитку трудового потенціалу доцільно використовувати метод ПАТЕРН.

Метод ПАТЕРН, це експертний метод

аналізу, що полягає в тому, що проблема, що вивчається, розчленовується на ряд підпроблем, окремих завдань і елементів, що підлягають експертній оцінці; проблеми, підпроблеми, завдання, їх елементи вишиковуються в "дерево рішень"; визначаються коефіцієнти важливості кожного завдання, кожного елементу; ті, що висувуються окремими експертами оцінки піддаються відкритому обговоренню. Даний метод, не виключаючи негативних наслідків конформізму, отримує користь з ділового взаємовпливу експертів. Для кожного рівня «дерева цілей» вводиться ряд критеріїв.

Процес прогнозу проводиться з використанням методології системного аналізу. За допомогою експертної оцінки визначаються вага критеріїв і коефіцієнти значущості, що характеризують важливість внеску цілей в забезпечення результату з погляду прийнятих критеріїв.

«Дерево цілей» стратегії розвитку трудового потенціалу складається з трьох «рівнів», причому кожний подальший витікає і підлеглий попередньому рівню, утворюючи своєрідну ієрархічну побудову:

1 рівень — мета: підвищення ефективності роботи підприємства за рахунок вдосконалення кадрової роботи;

2 рівень — укрупнені кадрові процеси (стратегії): відбір, мотивація, розвиток персоналу;

3 рівень — кадрові заходи, які реалізують ці кадрові процеси. Нами для кожної складової стратегії розвитку трудового потенціалу запропоновані конкретні кадрові заходи, що забезпечують реалізацію кадрових процесів всієї стратегії, отже, вони взаємозв'язані із стратегією розвитку всього залізничного транспорту.

Найзначущішими кадровими заходами виявилися: зростання особистої зацікавленості і відповідальності за результати діяльності (коефіцієнт важливості 0,083 або значущість 8,3 %); включення робітників в обговорення перспектив розвитку підприємства (коефіцієнт важливості 0,056); проведення внутрішньокорпоративних програм навчання з урахуванням особистих потреб в навчанні робітників (коефіцієнт важливості 0,058); реалізація програм соціальної допомоги (коефіцієнт важливості 0,055); організація нових форм праці під нові технології (коефіцієнт важливості 0,055). Ці кадрові заходи відносяться до цілей мотивації і розвитку, що було встановлене за допомогою «дерева цілей».

Таким чином, добре розроблена стратегія розвитку трудового потенціалу дає можливість підприємству підготуватися до змін, що відбуваються в зовнішньому і внутрішньому

середовищі, скласти фінансовий план для реалізації кадрових заходів.

УДК 330.322.16

УДК 656.052.510.223

**ВИБІР ТЕХНОЛОГІЇ ПРОСУВАННЯ
ВАГОНОПОТОКІВ В НАПРЯМКУ
ПОРТІВ, ЯКІ ОБСЛУГОВУЮТЬ
ПОРОМНІ ПЕРЕПРАВИ**

Головка Т.В., асистент (УкрДАЗТ)

Сучасний стан розвитку перевезень у змішаному залізнично-водному сполученні характеризується зростанням вимог до строків доставки вантажів, якості перевезень, скорочення витрат на вантажно – розвантажувальні та транспортно – складські операції. Усе це можливо тільки при тісній взаємодії та координації роботи видів транспорту, зокрема залізничного та водного, що дозволить скоротити міжопераційні простой вагонів та локомотивів у припортових вузлах та на прилеглих дільницях.

Умова стійкого функціонування логістичного ланцюгу „станція відправлення – поромний комплекс” буде досягнуто при мінімальних експлуатаційних витратах на просування вагонів в напрямку порту та часу простою порому, який відповідає визначеним технічним нормативам на навантаження-розвантаження судна та додаткового часу на виконання техніко-технологічних операцій.

Відповідно до зазначеного було проаналізувано можливі технології просування вагонопотоків в напрямку поромних комплексів з метою вибору найкращого варіанту технологічного процесу для безперебійного завантаження поромів вантажними вагонами, а при їх нестачі, автотранспортними засобами з послідовним їх відправленням.

Визначено, що основним аргументом, що впливає на вибір варіанту просування є інтенсивність вагонопотоків призначенням на поромний комплекс, що забезпечує безперебійне його навантаження. Також визначено, що обсяг навантаження порому вагонами в тому числі залежить від кількості одиниць автотранспорту, який представлено великотоннажними автомобілями.

**ВПЛИВ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
НА РОЗВИТОК ПРОМИСЛОВОСТІ В
УКРАЇНІ**

*Гончаренко Н.Г. зав. каф. економічних дисциплін
Науменко М.О., професор (АВВ МВС України)*

Економічна політика держави пов'язана з активізацією інвестиційної діяльності. Необхідність залучення довгострокових інвестицій зумовлена потребою підвищення життєвого рівня населення і забезпечення соціальної стабільності.

Серед інвестиційних механізмів, які сприяють структурним змінам в промисловому секторі економіки, можна виділити дві групи. До першої групи відносяться заходи, що проводяться приватними інвесторами, до другої - державна інвестиційна політика, складовою частиною якої є приховане субсидування інвесторів шляхом надання фінансових пільг. Необхідно враховувати, що конкурентна перевага базується на здатності і готовності промислових підприємств до інновацій. Сталий розвиток вітчизняного промислового сектору залежить від здатності держави мотивувати бізнес на активізацію інвестиційних процесів.

З інвестиційною активністю пов'язана конкуренція між великим і малим бізнесом. Відомо, що провідні світові корпорації витрачають величезні кошти на інвестиційні розробки. Пріоритети науково-технічного розвитку все більш зв'язуються з демонстраційними дорогими проектами проривного характеру, а зі збалансованим розвитком всіх ланок інвестиційного процесу. Цей баланс повинні забезпечити малі і середні компанії. Розвиток малого і середнього бізнесу є індикатором інвестиційної орієнтації національної економіки.

Головною проблемою в розвитку інвестицій, як частини державної політики, є невідсутність фінансових ресурсів, а відсутність мотивації до зміни структури економіки. Інвестиції в реструктуризацію економіки вимагають тривалих і постійних вкладень і вони носять ризиковий характер.

Таким чином, для підтримки рівня промислового виробництва України необхідно здійснення багатомільярдних вкладень та заохочення активності в інвестиційній сфері через інвентаризацію існуючих технологій, що дозволить усунути розпилення державних коштів і передати невикористану регіональну власність в управління муніципалітетам для створення інноваційно-технологічних центрів. При цьому державі слід уникати жорсткого регулювання ринку високих технологій, оскільки інвестиційний процес відрізняється високою невизначеністю